

Землище. Отправна точка може да бъде предположението, че *Орляка* от вакъфнамето и *Орляка* (*Орляко*) в сегашната топонимия са идентични. Източната граница е малко на изток от м. *Ченгеля* (от хълма Врана се вижда Ченгер). Северната граница е главното било на рида Гребенец, което след Маркова грамада слиза на югоизток. В източната му част липсват названия с изключение на пътя, минаващ край *Орляка*. Това по-скоро ще е *Дренчен дол*, на чийто източен бряг има следи от стар път – *Памукчийски път*, отколкото *Долбоки дол*. Западната граница остава неуточнена. Важно указание за южната граница е гьолът *Азмак*. Райчевска погрешно счита, че това може да е р. *Азмак* (*Мочурица*), която тече на 12 км южно от Ченгеля. Вероятно зад това име се крие рекичката *Азмак* (*Саждовица*), в чието начало и сега има блато (*Чалъ гьолджук*).

Местности (отправна точка е м. *Ченгеля*):

Азмак – Ю, 2,5, вероятно е сегашната заблатена рекичка *Азмак*.

Врана – СИ, хълм, връх на рид.

Вранова поляна – СИ, от нея се вижда *Ченгер*.

Герен – З, среща се на няколко места.

Гора – среща се на няколко места.

Дилки или – СЗ, *Лисичи дупки*.

Диш будак – ЮЗ, дрянови дървета.

Каровод бунар – З, черна вода.

Карачалту – СЗ, споменат е и път за тази местност.

Купчина камъни – СЗ, възможно е това да е *Маркова грамада* на билото на рида Гребенец.

Меша – СЗ, дъбрава.

Могилата – З.

Орляка – СЗ, 0,8. Споменат е и път към местността. Възвишение, последна височина (330 м) на рид близо до полския район. Наличие на следи от старо рударство – мина за добив на медна руда „*Орляка*”.

Сагър йолу – СЗ, говежди път.

Сютлю бунар – СИ, ‘млечен извор’.

Сютлю дере – И, ‘млечен дол’.

Чалъ – СЗ, дървета, малка кория (гора).